

(Kläden eder i säck och aska.doc)

Högtidliga varningsord

V Kläden eder i säck och aska

Kommentar

Budskapet till väckelsens ledare: Äkta kristendom förutsätter säck och aska

Förbannelsens förutsättning att inte ge Guds namn äran

7. Det vilar ett tungt moln över världens tomma gudstjänst, och kyrkan suckar under Herrens dom, ty dess tjänare hava icke hållit Herrens namn heligt. *"Och nu till eder detta bud, I präster! Om I icke hören, om I icke läggen det på hjärtat, så att I given mitt namn äran, säger Herren Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser. — 403*

...Antingen skola vi ryckas med av Andens genomträngande rop: "framåt!" eller stanna för att sjunka ner under tyngden av den förbannelse, som vår text uttalar. 404

Avskyvärt

Avskyvärt att handla lättsinnigt med heliga ting. (Arons söner) 403

Herrens dom förutsättning för liv

Ledarnas förebilder

Daniel som badar i tårar, bekännande sina och sitt folks synder. 401

David som inte litat på Gud därigenom skapat oskyldigas död och som började på nytt genom att i säck och aska frambara nytt offer i nytt sinne. 402

(Dessa tvärtemot *Arons söner* som frambar främmande eld och som Herren förtärde av eld 403)

Symtomen på dagens kraftlösa kristendom

Synden kallas brister och bristerna för svagheter. 401

Man vaknar inte i bön till Gud för andras frälsning bekännande deras synder under tårar. Man känner inte som Paulus sorg och önskar sig förbannad från Kristus för sina bröders (fränder efter köttet) skull. 401

Du är inte längre vad du varit. 402

Allmänheten fäster föga avseende vid vad du säger. 402

Slentrianmässig kristendom 404

När Guds nåd vilar över oss

När Guds nåd vilar över oss känner vi ansvar att hålla Herrens namn heligt, och drivs av hjärtebehov att vandra evangelium värdigt. 404
Är ansvaret stort så är den nåd, som Herren giver, så mycket större.
405

Stora helgon

Stora helgon böja sig allra djupast. De finnas gång efter annan badande i tårar, så förkrossade att de ej kunna tänka sig en större ära än att få kyssa Mästarens fötter. 404

Känslan av ovärdighet

”Det finnes ingenting, som kan så låta oss känna vår ovärdighet som vistelsen på heligt rum då Anden ropar: ”Drag skorna av dina fötter, ty du står på helig mark!” s 404

Helgelsens program

”och likväl kännes det som om din helgelse icke vore tillräckligt djup. Ett spadtag djupare, min broder, och källan springer fram livslevande och kristallklar! Hava de levande strömmarna börjat utsina, går den enda vägen till upprättelse genom ny förödmjukelse och ny överlåtelse åt Herren. 402

Bibelhänvisningar

Tar vara på ord där Guds helighet och hans förbarmande över dem som i förkrosselse överlåter sig åt honom betonas. Med den betoningen är det inte underligt att hänvisningar till GT dominerar.

*** 2 Mos 3:5 s 404 Då sade han: ”Träd icke hit; drag dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark.”

*** 3 Mos 10:1 f Men Arons söner Nadab och Abihu togo var sitt fyrfat och lade eld i dem och strödde rökelse därpå och buro fram inför HERRENS ansikte främmande eld, annan eld än den han hade givit dem befallning om. 2Då gick eld ut från HERREN och förtärde dem, så att de föllo döda ned inför HERRENS ansikte.

*** 3 Mos 10:3 Och Mose sade till Aron: ”Detta är vad HERREN har talat och sagt: På dem som stå mig nära vill jag bevisa mig helig, och inför allt folket bevisa mig härlig.”

*** 1 Krön 21:16 s 402 När nu David lyfte upp sina ögon och fick se HERRENS ängel stående mellan jorden och himmelen med ett blottat svärd i sin hand, uträckt över Jerusalem, då föllo han och de äldste, höljda i

sorgdräkt, ned på sina ansikten.

*** 1 Krön 21:21 s 402 Och David kom till Ornan; när då Ornan såg upp och fick se David, gick han fram ifrån tröskplatsen och föll ned till jorden på sitt ansikte för David.

*** 1 Krön 21:22 s 402 22Och David sade till Ornan: "Giv mig den plats där du tröskar din säd, så att jag där kan bygga ett altare åt HERREN; giv mig den för full betalning; och må så hemsökelsen upphöra bland folket."

*** 1 Krön 21:26 s 402 26Och David byggde där ett altare åt HERREN och offrade brännoffer och tackoffer. Han ropade till HERREN, och han svarade honom med eld från himmelen på brännoffersaltaret.

*** Job 42:6 400 Därför tager jag det tillbaka och ångrar mig, i stoft och aska.

*** Dan 9:3ff s 401 Då vände jag mitt ansikte till Herren Gud med ivrig bön och åkallan, och fastade därvid i säck och aska. 4Jag bad till HERREN, min Gud, och bekände och sade: "Ack Herre, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevarar nåd mot dem som älska dig och hålla dina bud! 5Vi hava syndat och gjort illa och varit ogudaktiga och avfälliga; vi hava vikit av ifrån dina bud och rättor. 6Vi hava icke hörsammat dina tjänare profeterna, som talade i ditt namn till våra konungar, furstar och fader och till allt folket i landet.

*** Mal 2:2 s 403 Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser; ja, jag har redan förbannat dem, eftersom I icke akten därpå.

*** Mal 2:7 ff s 403wTy prästens läppar skola förvara kunskap, och undervisning skall man hämta ur hans mun; han är ju HERREN Sebaots sändebud. 8Men I haven vikit av ifrån vägen; genom eder undervisning haven I kommit många på fall. I haven fördärvat förbundet med Levi, säger HERREN Sebaot. 9Därför har ock jag gjort eder föraktade och låga i allt folkets ögon, eftersom I icke hållen mina vägar, utan haven anseende till personen, när I handhaven undervisningen.

*** Mal 3:3 s 404 Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det; han skall rena Levi söner och luttra dem såsom guld och silver; och sedan skola de frambära åt HERREN offergåvor i rättfärdighet.

*** Matt 11:21 s 400 "Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftgärningar som äro gjorda i eder hade blivit gjorda i Tyrus och Sidon, så skulle de för länge sedan hava gjort bättring i säck och aska.

*** Apg 1: 20 s 404 Så är ju skrivet i Psalmernas bok: 'Hans gård blive öde, och ingen må finnas, som bor däri'; och vidare: 'Hans ämbete tage en annan.'

*** Rom 9:3 s 401 Ja, jag skulle önska att jag själv vore förbannad och bortkastad från Kristus, om detta kunde gagna mina bröder, mina fränder efter köttet.

*** Hebr 4:12 s 400 Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, märg och ben; och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Hebr 6:5 s 400 och som hava fått smaka det goda gudsordet och den tillkommande tidsålderns krafter,

*** Jud 24 f s 405 24Men honom som förmår bevara eder ifrån fall och ställa eder inför sin härlighet ostraffliga, i fröjd, 25honom som allena är Gud, och som är vår Frälsare genom Jesus Kristus, vår Herre, honom tillhör ära, majestät, välde och makt, såsom före all tid, så ock nu och i alla evigheter.

V. s 400

Kläden eder i säck och aska!

"Därför tager jag allt tillbaka och ångrar mig i säck och aska." Job. 42.

Job 42:6 400 Därför tager jag det tillbaka och ångrar mig, i stoft och aska.

1. Vad d:r Bonar (Horatius Bonar 1808-89 skotte, hymnolog) anklagar sin tid för, torde hava sin tillämpning även på oss. Han säger: "Ytlighet, maklighet, sken och tanklöshet karaktärisera till en stor del

de

religiösa talen bland många." En religion av lättja, lättsinne, själviskhet och tolerans är våra dagars moderna kristendom. Vår ytlighet gör kristendomen innehållslös, religionen lätt påtagen men också lätt avtagen; en religion utan ansträngningar och strider, utan eld och iver, utan uppoffringar och självförsakelser, en religion av sammet, icke av "säck och aska",

Matt 11:21 s 400 "Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de kraftgärningar som äro gjorda i eder hade blivit gjorda i Tyrus och Sidon, så skulle de för länge sedan hava gjort bättring i säck och aska.

av ringa bön med starkt rop och tårar, intet överlämnande av sig själv åt Gud och intet allvar. Sanningens tveeggade svärd får sällan tränga oss genom "märg och ben",

Hebr 4:12 s 400 Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd, och tränger igenom, så att det åtskiljer själ och ande, märg och ben; och det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar.

"den tillkommande världens krafter"

Hebr 6:5 s 400 och som hava fått smaka det goda gudsordet och den tillkommande tidsålderns krafter,

få sällan så genomtränga oss, att vi återspegla Kristi karaktär och få evigheten in i våra hjärtan.

2. En kristen är skön, då han klappar händerna, men skönast var han, då han log genom tårar. En religion av "säck och aska" är mera imponerande än en applåderad gudstjänst. Vilken kontrast mot våra dagars ytliga kristendom är **(400 sen 401)** icke den store statsmannen och det älskvärda helgonet, som i Dan. 9 kap.

Dan 9:3ff s 401 Då vände jag mitt ansikte till Herren Gud med ivrig bön och åkallan, och fastade därvid i säck och aska. 4Jag bad till HERREN, min Gud, och bekände och sade: "Ack Herre, du store och fruktansvärde Gud, du som håller förbund och bevarar nåd mot dem som älska dig och hålla dina bud! 5Vi hava syndat och gjort illa och varit ogudaktiga och avfälliga; vi hava vikit av ifrån dina bud och rätter. 6Vi hava icke hörsammat dina tjänare profeterna, som talade i ditt namn till våra konungar, furstar och fader och till allt folket i landet.

badar i tårar, bekännande sina och sitt folks synder! Att Jesus är en fullkomlig frälsare, som kan bevara oss ifrån fall, är en sanning, som, Gud vare lov, alltfört kommer att förverkligas i många, många kristnas liv. Men ingen av oss kan göra sig heligare därigenom, att han kallar synden för brister och bristerna för svagheter, lika litet som någon av oss kan bli mindre helig därför, att han ödmjukar sig inför Herren och bekänner synd. Snarare tvärtom. Mången själ, som för fem à tio år sedan tackade Gud för "härlig frälsning," skulle härefter bli mer fruktbarande, om sinnesändringens plog finge vända upp och ned på den mossbevuxna helgelsen.

3. "Men jag har ej fallit," säger du. "Jag har en frälsning för årets 365 dagar." Gott! Det är ju som det bör vara. Men har du aldrig tänkt på de många tusen själar, som dö runt omkring dig? Har du aldrig gråtit över din familj, där flertalet kanske lever utan Gud? Har du aldrig vakat i bön till Gud för andras frälsning, bekännande deras synder under tårar? Har du aldrig fällt en tår över andras synder, aldrig känt dig förkrossad över all den synd och uselhet, som härskar inom Guds församling? Om så är, har du visserligen icke ännu hunnit upp till Daniels gudsfruktan, än mindre känner du till Pauli sorg, då han önskade sig förbannad från Kristus för sina bröders skull. Rom. 9.

Rom 9:3 s 401 Ja, jag skulle önska att jag själv vore förbannad och bortkastad från Kristus, om detta kunde gagna mina bröder, mina fränder efter köttet.

O, jag fruktar, att det kanske är mera ord än verklighet i din höga bekännelse! Eller huru kan det vara? Jag såg en "demon" blinka i själens fönster.

4. Det kan väl aldrig vara möjligt, att du är uppblåst? Att du uppträder med stor överlägsenhet är ingen förödmjukelse för mig. Visst icke. **(401 sen 402)** Men denna högdragenhet påminner mycket om en stackare, som vill vara någonting; och likväl är du icke vad du varit. Du synes vilja vara så viktig, och likväl väga dina ord vanligtvis ingenting. Allmänheten fäster föga avseende vid vad du säger; och detta är så mycket mer förkrossande som du varit mycket högt uppburen. Att du är alltigenom ärlig och vill leva helt för Jesus, det tror jag visst; käre broder, det tror jag visst. Du står ej kall i hänförelsens timmar, och i känsliga stunder är du liksom badande i tårar, och likväl kännes det som om din helgelse icke vore tillräckligt djup. Ett spadtag djupare, min broder, och källan springer fram livslevande och kristallklar! Hava de levande strömmarna börjat utsina, går den enda vägen till upprättelse genom ny förödmjukelse och ny överlåtelse åt Herren.

5. O, huru ömt det kännes, att jag med dessa förmaningens ord träffade just dig — dig, som jag allra minst åsyftade. Stjärnan, som föll ur sitt lopp, hjälten, som stupade på sitt svärd, var du! Den store gudsmannen, som utkorades till att föra Guds församling genom öknar

och moras in i löftenas land, var du! Den hårt prövade själen, som i nödens timmar överhopade Herren med stora löften och dyra försäkringar om ett heligt liv, var du! Hjälden, som steg upp i sitt eget jag för att överskåda sina framgångar, var du! Ack, huru ledsamt allt detta är! Vad skola vi göra? Hellre än att trösta dig vill jag gråta med dig inför Herren, till dess *Han* hugsvalar dig och låter dig stå inför sitt ansikte. Ty jag har ingen ro i min ande, förrän du är upprättad.

6. Gör som David vid Ornans loge. Kläd dig i "säck och aska!" Uppres åt Herren ett nytt altare och frambär nytt offer i nytt sinne!

1 Krön 21:22 s 402 22 Och David sade till Ornan: "Giv mig den plats där du tröskar din säd, så att jag där kan bygga ett altare åt HERREN; giv mig den för full betalning; och må så hemsökelsen upphöra bland folket."

1 Krön 21:26 s 402 26 Och David byggde där ett altare åt HERREN och offrade brännoffer och tackoffer. Han ropade till HERREN, och han svarade honom med eld från himmelen på brännoffersaltaret.

Herren skall förvisso svara med eld från himmelen, ty **(402 sen 403)**han är ej mindre barmhärtig nu än i kung Davids dagar.

Twista aldrig med Herren om din kallelse, men vill han återgiva dig allt som du förlorat och ännu mer, så emottag det under vördnadsfull tillbedjan, och se till, att du ej för andra gången skickar dig ovärdigt. Bed om större ödmjukhet och djupare allvar. Ty ingenting kan vara mer avskyvärt än att vara tanklös i Herrens tjänst, ingenting farligare än att lättsinnigt handhava heliga ting. Då Arons söner framburo främmande eld inför Herrens ansikte, sprang en ljungeld ut ifrån Herrens ansikte och förtärde dem. 3 M. 10.

3 Mos 10:1 f Men Arons söner Nadab och Abihu togo var sitt fyrfat och lade eld i dem och strödde rökelse därpå och buro fram inför HERRENS ansikte främmande eld, annan eld än den han hade givit dem befallning om. 2 Då gick eld ut från HERREN och förtärde dem, så att de föllo döda ned inför HERRENS ansikte.

Vi finna anledning att än en gång upprepa, vad Herren sagt: "På den som nalkas mig vill jag visa mig helig, och inför allt folket vill jag visa min härlighet."

3 Mos 10:3 Och Mose sade till Aron: "Detta är vad HERREN har talat och sagt:

På dem som stå mig nära vill jag bevisa mig helig, och inför allt folket bevisa mig härlig."

7. Det vilar ett tungt moln över världens tomma gudstjänst, och kyrkan suckar under Herrens dom, ty dess tjänare hava icke hållit Herrens namn heligt. *"Och nu till eder detta bud, I präster! Om I icke hören, om I icke läggen det på hjärtat, så att I given mitt namn äran, säger Herren Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser. —*

Mal 2:2 s 403 Om I icke hörsammen det och akten därpå, så att I given mitt namn ära, säger HERREN Sebaot, så skall jag sända förbannelse över eder och förbanna edra välsignelser; ja, jag har redan förbannat dem, eftersom I icke akten därpå.

Ty prästens läppar skola bevara läran, att man må fråga lagen av hans mun, emedan han är ett Herren Sebaots sändebud. Men I haven avvikit ifrån vägen, I haven kommit många att fela emot lagen, I haven fördärvat Levis förbund, säger Herren Sebaot. Också skall jag göra eder föraktade och ringa för allt folket, emedan I icke iakttagen mina vägar." Mal. 2.

Mal 2:7 ff s 403wTy prästens läppar skola förvara kunskap, och undervisning skall man hämta ur hans mun; han är ju HERREN Sebaots sändebud. 8Men I haven vikit av ifrån vägen; genom eder undervisning haven I kommit många på fall. I haven fördärvat förbundet med Levi, säger HERREN Sebaot. 9Därför har ock jag gjort eder föraktade och låga i allt folkets ögon, eftersom I icke hållen mina vägar, utan haven anseende till personen, när I handhaven undervisningen. Mal 2:7 ff

O, I Herrens präster! Kläden eder i "säck och aska!" Ty edert manna är förruttnat och edra källor grumlade av blod.

8. Man säger, att tidens krav äro stora, och det är sant, de äro större än vi ana; och ansvaret (**403 sen 404**) är ännu större. Det har en gång för alla skridit så långt, att vi antingen skola överlämna oss till att förtäras i Mästarens tjänst eller bli alldeles odugliga för de sista dagarnas mission. Ty antingen skola vi ryckas med av Andens genomträngande rop: "framåt!" eller stanna för att sjunka ner under tyngden av den förbannelse, som vår text uttalar.

"Hans boning vare öde, och hans ämbete tage en annan!" Apg. 1:20.

Apg 1: 20 s 404 Så är ju skrivet i Psalmernas bok: 'Hans gård blive öde, och ingen må finnas, som bor däri'; och vidare: 'Hans ämbete tage en annan.'

Den dagen, då vi förlora känslan och medvetandet av heligt ansvar, är en olycksdag i vårt kristliga liv. Då Guds nåd vilar över oss så mäktigt, att vi känna ansvar att hålla Herrens namn heligt, pådrivas vi av ett hjärtebehov att vandra evangelium värdigt. Men förlora vi denna hälsosamma fruktan, är känslan av heligt ansvar borta, och det kännes då mindre viktigt att vara helig och ostrafflig; och

sålunda föres man under världens bifall in i den slentrianmässiga kristendomens irrgångar.

Det är egentligen icke synden, som förödmjukar oss. Snarare tvärtom. De tomma axen stå alltid högst, men stora helgon böja sig allra djupast. De finnas gång efter annan badande i tårar, så förkrossade, att de ej kunna tänka sig en större ära än att få kyssa Mästarens fötter. I dessa förödmjukelser ligger någonting så hjärtinnerligt någonting så ljuvt, att det ej med ord kan beskrivas, men de äro på samma gång en smältares eld, som renar hjärta och sinne,

Mal 3:3 s 404 Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det; han skall rena Levi söner och luttra dem såsom guld och silver; och sedan skola de frambära åt HERREN offergåvor i rättfärdighet.

liksom åskregnet renar luften en het sommardag. Det finnes ingenting, som kan så låta oss känna vår ovärdighet som vistelsen på heligt rum, då Anden ropar: "Drag skorna av dina fötter, ty du står på helig mark!"

2 Mos 3:5 s 404 Då sade han: "Träd icke hit; drag dina skor av dina fötter, ty platsen där du står är helig mark." 2 Mos 3:5

Och så länge du lyssnar till Guds röst i **(404 sen 405)** ödmjuk stillhet, skall han bära dig över alla de snaror, som vi härmed velat avslöja.

O din lycka är avundsvärd! Vilken nåd, att jag får dela denna lycka med dig! Är ansvaret stort så är den nåd, som Herren giver, så mycket större. Och om Herren vill giva oss en större nåd än våra fäder, så är det icke därför, att vi äro bättre än de, utan därför, att vi ha ett större uppdrag.

"Ödmjuken eder därför under Guds mäktiga hand, på det att han må upphöja eder i sinom tid, och kasten allt edert bekymmer på honom, ty han har omsorg om eder." 1 Petr. 5:6, 7.

1 Petr 5:6f s 405 Ödmjuken eder alltså under Guds mäktiga hand, för att han må upphöja eder i sinom tid. 7 Och "kastan alla edra bekymmer på honom", ty han har omsorg om eder.

"Men honom, som förmår bevara eder från fall och ställa eder ostraffliga inför sin härlighet med fröjd, den ende Guden, vår frälsare genom Jesus Kristus, vår Herre, honom tillkommer ära, majestät, välde och makt, före all tid och nu och i all evighet. Amen." Jud. 24, 25.

Jud 24 f s 405 24 Men honom som förmår bevara eder ifrån fall och ställa eder inför sin härlighet ostraffliga, i fröjd, 25 honom som allena är Gud, och som är vår Frälsare genom Jesus Kristus, vår Herre, honom tillhör ära, majestät, välde och makt, såsom före all tid, så ock nu och i alla evigheter. *